

Γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής σχετικά με την «Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφάλειας των τροφίμων»

(2001/C 155/08)

Στις 22 Δεκεμβρίου 2000, και σύμφωνα με τα άρθρα 37, 95, 133 και 152 (4) (β) της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής σχετικά με την ανωτέρω πρόταση.

Το τμήμα «Γεωργία, ανάπτυξη της υπαίθρου, περιβάλλον», στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 8 Μαρτίου 2001, με βάση την εισηγητική έκθεση του κ. Verhaeghe.

Κατά την 380η σύνοδο ολομέλειάς της (συνεδρίαση της 28ης Μαρτίου 2001), η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε την ακόλουθη γνωμοδότηση, με 92 ψήφους υπέρ, 6 ψήφους κατά και 5 αποχές.

1. Εισαγωγή και ιστορικό

1.1. Στις 8 Νοεμβρίου 2000, η Επιτροπή υιοθέτησε την πρότασή της όσον αφορά τον κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Τροφίμων (EYT) και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφάλειας των τροφίμων.

1.2. Η πρόταση συνιστά κεντρικό άξονα των 84 νομοθετικών μέτρων στον τομέα της ασφάλειας των τροφίμων και των ζωοτροφών τα οποία θα προταθούν κατά την προσεχή τριετία ως απόρροια του Λευκού Βιβλίου της Επιτροπής για την Ασφάλεια των Τροφίμων που υιοθετήθηκε τον Ιανουάριο του 2000. Το εν λόγω Λευκό Βιβλίο αποτελεί, αφενός, εκ βάθρων επανεξέταση της υφιστάμενης πολιτικής της ΕΕ στον τομέα των τροφίμων και των ζωοτροφών και, αφετέρου, απάντηση στις αυξανόμενες ανησυχίες των καταναλωτών όσον αφορά την ασφάλεια των τροφίμων.

1.3. Το προαναφερθέν Λευκό Βιβλίο συζητήθηκε στους κόλπους της ΟΚΕ και απετέλεσε αντικείμενο γνωμοδότησης⁽¹⁾, η οποία υιοθετήθηκε με ευρεία πλειοψηφία τον Μάιο του 2000.

1.4. Αρκετές από τις συστάσεις που διατυπώθηκαν από την ΟΚΕ στην έκθεσή της σχετικά με το Λευκό Βιβλίο συμπεριελήφθησαν στην πρόταση· ήτοι, οι συστάσεις όσον αφορά την επίδειξη μεγαλύτερης προσοχής για τη διαχείριση κρίσεων, την ενσωμάτωση ορισμένων αρμοδιοτήτων επί θεμάτων διατροφής και πόσιμου ύδατος στον ορισμό των τροφίμων, καθώς και ζητήματα που άπτονται της υδατοκαλλιέργειας, της αλιείας, και των θαλάσσιων προϊόντων.

1.5. Αξίζει, επίσης, να σημειωθεί ότι το άρθρο 29 της πρότασης αντικατοπτρίζει τη μείζονα ανησυχία που εξέφρασε η ΟΚΕ όσον αφορά το ενδεχόμενο συγκρούσεων μεταξύ των εθνικών και των κοινοτικών επιστημονικών γνώμων, παρότι — όπως αναφέρεται στις λεπτομερείς παρατηρήσεις — η ΟΚΕ εκτιμά ότι η προτεινόμε-

νη λύση δεν παρέχει στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Τροφίμων (EYT) αδιαμφισβήτητη επιστημονική πρωτοκαθεδρία. Το άρθρο 35 καταδεικνύει την ανάληψη δέσμευσης για την επίλυση προβλημάτων συντονισμού μεταξύ των αντιστοιχών κοινοτικών και εθνικών αρχών, ζήτημα το οποίο είχε επισημανθεί ως κεφαλαιώδους σημασίας κατά τις συζητήσεις της ΟΚΕ επί του Λευκού Βιβλίου.

1.6. Μεταξύ των προτάσεων που δεν ελήφθησαν υπόψη περιλαμβάνονται εκείνες που αφορούν κοινωνικές πτυχές, οι οποίες παραπέμφθηκαν σε άλλες νομικές πράξεις. Η ΟΚΕ επισημαίνει ότι οι γνώμες που υιοθετεί η EYT ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις σε τομείς όπως η ασφάλεια στην εργασία, η απασχόληση και η ανταγωνιστικότητα της βιομηχανίας και προτίθεται να επανέλθει επ' αυτών σε μελλοντικές γνωμοδοτήσεις σχετικά με συγκεκριμένες παραμέτρους της ασφάλειας των τροφίμων.

1.7. Κατά τις προγενέστερες συζητήσεις περί Υπηρεσίας Τροφίμων της ΕΕ, πολλά μέλη έθιξαν το ζήτημα της σύνθεσης του Διοικητικού Συμβουλίου της προτεινόμενης Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Τροφίμων (EYT), επισημαίνοντας, παραδείγματος χάρι, την ανάγκη συμμετοχής των παραγωγών πρωτογενών ειδών διατροφής, κατά τρόπο ώστε να προβληθεί η ολοκληρωμένη προσέγγιση στην τροφική αλυσίδα. Επίσης, διατυπώθηκαν σημαντικές αμφιβολίες όσον αφορά τη δυνατότητα επικοινωνίας της EYT με το κοινό, λόγω της περιορισμένης χρηματοδότησής της.

1.8. Στην παρούσα γνωμοδότηση θα εξετασθεί ενδελεχώς η πρόταση η οποία υποδιαιρείται στους εξής τίτλους: Τίτλος 2 «Γενική νομοθεσία για τα τρόφιμα», Τίτλος 3 «Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Τροφίμων (EYT)», Τίτλος 4 «Σύστημα ταχείας ειδοποίησης, διαχείριση κρίσεων και καταστάσεις έκτακτης ανάγκης» και Τίτλος 5 «Διαδικασίες και τελικές διατάξεις».

2. Γενικές παρατηρήσεις

2.1. Η ΟΚΕ αναγνωρίζει τις προσπάθειες της Επιτροπής για την ταχεία υποβολή της πρότασης, την οποία προτίθεται να

(1) ΕΕ C 204 της 18.7.2000, σ. 21.

αντιμετωπίσει εξίσου αποτελεσματικά, και ευελπιστεί ότι το ίδιο θα πράξουν και τα άλλα ενδιαφερόμενα όργανα, λαμβάνοντας υπόψη τόσο τις ανησυχίες του κοινού όσο και την ανάγκη καθιέρωσης, το συντομότερο δυνατόν, ενδεδειγμένου ευρωπαϊκού μέσου για την αξιολόγηση του κινδύνου επί των θεμάτων αυτών.

2.2. Η ΟΚΕ εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι η αναθεώρηση των νομοθετικών μέτρων που ορίζονται στο Λευκό Βιβλίο προηγήθηκε της συμφωνίας σχετικά τόσο με τις νέες θεμελιώδεις αρχές και απαιτήσεις της νομοθεσίας της ΕΕ για τα τρόφιμα όσο και με την ίδρυση της ΕΥΤ. Έτσι, η ΕΥΤ θα διαδραματίσει μεν καθοριστικό ρόλο στις μελλοντικές εξελίξεις της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, αλλά θα συσταθεί μόνον αφότου αναθεωρηθούν τα εν λόγω μέτρα. Λαμβανομένου υπόψη του χρονοδιαγράμματος που τέθηκε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Νίκαιας, τον Δεκέμβριο του 2000 (περί έναρξης της λειτουργίας της ΕΥΤ στις αρχές του 2002), η ΟΚΕ καλεί τα ευρωπαϊκά όργανα να εξετάσουν το ενδεχόμενο υλοποίησης ορισμένων συνιστωσών της πρότασης πριν από την προαναφερθείσα ημερομηνία.

2.3. Η ΟΚΕ προτιμά εν γένει τη χρήση κανονισμών ως νομοθετικού μέσου της ΕΕ, δεδομένου ότι τούτο συμβάλλει, αφενός, στην ενίσχυση της ομοιόμορφης εφαρμογής και μεταφοράς της νομοθεσίας και, αφετέρου, στη βελτίωση της λειτουργίας της Ενιαίας Αγοράς προς όφελος τόσο των καταναλωτών όσο και της βιομηχανίας. Εντούτοις, στην προκειμένη περίπτωση, η ΟΚΕ διαπιστώνει με έκπληξη ότι υφίσταται σημαντικός αριθμός εννοιών ο ορισμός των οποίων είναι είτε ασαφής είτε ανύπαρκτος (π.χ., στο άρθρο 19, οι εκφράσεις: «όπου οι συνθήκες το επιτρέπουν», «σε κατάλληλο στάδιο», «μέσω αντιπροσωπευτικών οργάνων», «με τον ενδεδειγμένο τρόπο» στο άρθρο 6 σημείο 3: «άλλους παράγοντες, όπως αρμόζει στο εκάστοτε θέμα», σημείο 1: «για τις συνθήκες ή τη φύση του μέτρου»). Δεδομένου ότι η νομοθεσία που θεσπίζεται δια κανονισμού καθίσταται άμεσα εφαρμοστέα στα κράτη μέλη, αυτού του είδους οι ασάφειες ενδέχεται να δημιουργήσουν προβλήματα νομικής ερμηνείας και, ως εκ τούτου, θεωρούνται απαράδεκτες.

2.4. Η ΟΚΕ θεωρεί σκόπιμο να διασαφηνισθεί σε ποιόν ακριβώς απευθύνονται τα διάφορα άρθρα του κανονισμού για την αποφυγή της παραμικρής σύγχυσης ως προς τις αρμοδιότητες των κρατών μελών, των συντελεστών και των υπολοίπων. Παράδειγμα τέτοιας ενδεχόμενης σύγχυσης αποτελεί το άρθρο 8, το σημείο 1 του οποίου φαίνεται να απευθύνεται στα κράτη μέλη, ενώ το σημείο 2 μοιάζει να επιβάλει μια υποχρέωση στους παραγωγούς τροφίμων. Στην παρούσα πρόταση, απαιτείται να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι οι φορείς της τροφικής αλυσίδας είναι πολύ διαφορετικοί και έχουν διαφορετικές ανάγκες ενώπιον των κανόνων που πρέπει να ακολουθούν, προκειμένου να επιτυγχάνουν το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, δηλαδή την ασφάλεια των τροφίμων. Ως εκ τούτου, η ιδιαίτερη θέση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων στην τροφική αλυσίδα χρήζει της δέουσας προσοχής.

2.5. Η ΟΚΕ διαπιστώνει με έκπληξη το εύρος της ανακολουθίας μεταξύ, αφενός, των αιτιολογικών σκέψεων και, αφετέρου, του κυρίως κειμένου του σχεδίου κανονισμού, όπως διαπιστώνεται στα άρθρα. Τούτο θεωρείται αδικαιολόγητο και ενδέχεται να

προκαλέσει ακόμη περισσότερα προβλήματα ερμηνείας. Παραδείγματος χάρη, στην πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αναφέρεται ότι οι αρχές και οι ορισμοί για τα τρόφιμα που περιλαμβάνονται στον κανονισμό πρέπει αποτελέσουν την κοινή βάση όλων των μέτρων για τα τρόφιμα, ενώ στο άρθρο 3 προβλέπεται ότι οι ορισμοί που περιλαμβάνονται στο εν λόγω άρθρο ισχύουν «για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού».

2.6. Η ΟΚΕ επικροτεί μεν αυτή τη νέα προσέγγιση της νομοθεσίας της ΕΕ για τα τρόφιμα, η οποία δίδει έμφαση στην ασφάλεια των τροφίμων, αλλά συνιστά τη διαρκή εναρμόνιση με σταθερά εδραιωμένες βασικές αρχές επί των οποίων έχει στηριχθεί σε μεγάλο βαθμό η εν λόγω νομοθεσία, όπως η ελεύθερη κυκλοφορία, η αμοιβαία αναγνώριση, η αναλογικότητα και η επικουρικότητα. Μεταξύ των στόχων της νομοθεσίας απαιτείται να αναφέρονται και άλλες παράμετροι, πέραν της ασφάλειας των τροφίμων, με στόχο τη διαμόρφωση του «ευρωπαϊκού προτύπου για τα τρόφιμα» σύμφωνα με τις αρχές της ποιότητας, της ποικιλίας και της ασφάλειας, όπως αυτό προσδιορίστηκε κατά το Συμβούλιο Γεωργίας του Biarritz.

2.7. Επίσης, η ΟΚΕ συμμερίζεται την έμφαση που δίδεται στην προστασία των καταναλωτών και είναι πεπεισμένη ότι θα ενισχύσει και άλλους πρωταρχικούς στόχους της Ένωσης, όπως η βελτίωση της λειτουργίας της Ενιαίας Αγοράς και της ανταγωνιστικότητας της βιομηχανίας τροφίμων της ΕΕ. Μόνον εάν αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη των καταναλωτών και διασφαλισθεί η ενδεδειγμένη παρακολούθηση, ανιχνευσιμότητα και διενέργεια ελέγχων, θα καταστεί δυνατό να αποφευχθεί η δυσλειτουργία της Ενιαίας Αγοράς και η εμφάνιση νεο-προστατευτισμού.

2.8. Όσον αφορά την ΕΥΤ, η ΟΚΕ επιφυλάσσεται να αποφανθεί εκτενέστερα επί του θέματος, αφότου θα έχει τεθεί σε λειτουργία για εύλογο χρονικό διάστημα. Παρότι οι δομές, οι μέθοδοι εργασίας και τα συναφή φαίνεται να έχουν αποτελέσει αντικείμενο ενδελεχούς μελέτης, εντούτοις, μόνον η λειτουργία αυτής της νέας Υπηρεσίας στην πράξη θα καταστήσει δυνατή την ορθή αξιολόγηση των πλεονεκτημάτων και των μειονεκτημάτων της. Ως εκ τούτου, η ΟΚΕ εμμένει στο γεγονός ότι πρέπει να συμπεριληφθεί μεταξύ των οργάνων στα οποία έχει προβλεφθεί ρητώς να διαβιβάζονται τα προγράμματα και οι εκθέσεις δραστηριότητας της ΕΥΤ (βλ. παρατηρήσεις επί του άρθρου 24 σημείο 7 παράγραφος 3).

2.9. Η ΟΚΕ θεωρεί ότι ο προτεινόμενος κανονισμός δεν θα έπρεπε να περιορίζεται σε σκιαγράφηση της ανάληψης απτής δράσης. Προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η ασφάλεια των τροφίμων παραμένει ζήτημα προτεραιότητας και για την ΟΚΕ, η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή προτίθεται να προβαίνει, ανά τακτά χρονικά διαστήματα, σε ad hoc αξιολόγηση των εξελίξεων στον εν λόγω τομέα με στόχο την προαγωγή, αφενός, της απτής συμμετοχής της κοινωνίας των πολιτών και, αφετέρου, της διαφάνειας, του διαλόγου και της επικοινωνίας με το κοινό.

2.10. Η ΟΚΕ συμφωνεί με την επιλογή του όρου «Υπηρεσία» για την ΕΥΤ, δεδομένου ότι έτσι καταδεικνύεται σαφώς η πρόθεση να καταστεί αυτή η νέα διάρθρωση ο ακρογωνιαίος λίθος της νέας

πολιτικής της ΕΕ για τα τρόφιμα. Εντούτοις, η ΟΚΕ έχει επίγνωση της διαφορετικής σημασίας που δύναται να λάβει ο όρος «Υπηρεσία» στις διαφορετικές δικαιοδοσίες της ΕΕ και, συνεπώς, συνιστά την κατάρτιση καταλόγου με τα βασικά χαρακτηριστικά του εν λόγω όρου, καθώς και με τα συγκεκριμένα θέματα επί των οποίων απαιτείται να παρέχει επιστημονικές συμβουλές πριν από οποιαδήποτε νομοθετική πράξη. Κρίνεται σκόπιμο να εξουσιοδοτηθεί αυτή η νέα υπηρεσία να λειτουργεί ως τελικός διαιτητής σε περίπτωση αλληλοσυγκρουόμενων επιστημονικών γνώμων ή, τουλάχιστον, να έχει την πρωτοκαθεδρία σε περιπτώσεις διαφορών επί θεμάτων που εμπίπτουν στην αρμοδιότητά της.

3. Ειδικές παρατηρήσεις

Τίτλος Ι: Πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

3.1. Άρθρο 2 («Ορισμός των τροφίμων»). Ο ορισμός θεωρείται πολύ ευρύς και αντιστοιχεί στην «ολοκληρωμένη προσέγγιση» έναντι της τροφικής αλυσίδας, ενώ ως προς ορισμένα θέματα ο ορισμός είναι αντίθετα εξαιρετικά περιοριστικός. Ο ορισμός των τροφίμων σε σχέση με τα φαρμακευτικά προϊόντα ενέχει κίνδυνο μη συνεκτίμησης των πρόσφατων εξελίξεων στην αγορά των τροφίμων. Τρόφιμα τα οποία υποστηρίζεται ότι επηρεάζουν την υγεία, π.χ. «μειώνοντας τον κίνδυνο ασθένειας» — γεγονός το οποίο επί του παρόντος ισοδυναμεί για ορισμένους με ισχυρισμό πρόληψης — θα μπορούσαν συνεπώς να υπάγονται στα φάρμακα και όχι στα τρόφιμα με προβαλλόμενη επίδραση στην υγεία, όπου εμπίπτουν στην πραγματικότητα.

3.1.1. Στη δεύτερη παράγραφο του ορισμού δεν περιλαμβάνονται τα «συμπληρώματα διατροφής» παρότι σχετική κείμενη οδηγία τελεί υπό εξέταση στο πλαίσιο της διαδικασίας συναπόφασης⁽¹⁾. Η ΟΚΕ προτείνει να συμπεριληφθεί ο όρος αυτός στον ορισμό, δεδομένου ότι κατά το παρελθόν έχει συχνά προκαλέσει δυσκολίες ταξινόμησης, ιδίως στην περίπτωση των φαρμακευτικών προϊόντων.

3.2. Άρθρο 3 («Άλλοι ορισμοί»). Στο σημείο 1, αξιοσημείωτο είναι ότι οι ζωοτροφές — παρότι εξαιρούνται από τον ορισμό των «τροφίμων» — εκλαμβάνονται ως αναπόσπαστο τμήμα της «Νομοθεσίας για τα Τρόφιμα». Κατά τη γνώμη της ΟΚΕ, η χρήση όρων και εννοιών στα διάφορα άρθρα θα έπρεπε να αποτελέσει αντικείμενο σχολαστικής επαλήθευσης για την αποφυγή παρανοήσεων. Επίσης, το σημείο 3 (υπεύθυνος επιχείρησης τροφίμων) χρήζει περαιτέρω διευκρινίσεων, κυρίως δε εάν ληφθεί υπόψη η απόδοση του όρου κατά τη μετάφραση του κανονισμού σε άλλες γλώσσες, καθώς και η σημαντική ευθύνη που ανατίθεται στους εν λόγω «υπευθύνους», παραδείγματος χάρη, δυνάμει του άρθρου 10. Η ΟΚΕ εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι χάθηκε η ευκαιρία να προσδιορισθούν έννοιες όπως «παραπλανητικός», «νοθεία», κ.λπ.

Τίτλος ΙΙ: Γενική νομοθεσία για τα τρόφιμα

3.3. Άρθρο 5 («Γενικοί στόχοι»). Σε σχέση με όσα αναφέρθηκαν προηγουμένως στο σημείο 2.7 της γνωμοδότησης, η εύρυθμη λειτουργία της Ενιαίας Αγοράς θα ήταν προτιμότερο να συμπεριληφθεί στο σημείο 1 του εν λόγω άρθρου. Η ΟΚΕ διαπιστώνει ότι το ζήτημα της προστασίας των ζώων και του περιβάλλοντος περιλαμβάνεται στη νομοθεσία για τα τρόφιμα. Ως εκ τούτου, η ΟΚΕ συνάγει ότι αυτοί οι δύο στόχοι θα λαμβάνονται υπόψη μόνον στο βαθμό που σχετίζονται άμεσα με την ασφάλεια των τροφίμων. Επιπλέον, η ΟΚΕ διερωτάται τίνι τρόπω προτίθεται η Επιτροπή να διασφαλίσει την τήρηση των στόχων αυτών και για τα εισαγόμενα τρόφιμα, όπως προβλέπεται στο άρθρο 16, σημείο 1 («Απαιτήσεις, τουλάχιστον ισοδύναμες»).

3.4. Άρθρο 5 («Γενικοί στόχοι»). Η διατύπωση του σημείου 3, παρότι συνάδει εν γένει με τις βασικές αρχές της συμφωνίας για τα υγειονομικά και φυτοϋγειονομικά πρότυπα (Sanitary and Phytosanitary Standards — SPS), αφήνει περιθώρια στην ΕΕ να επιλέξει τη μη συμμόρφωσή της προς τα διεθνή πρότυπα, χωρίς να έχει την υποχρέωση να αιτιολογήσει την εν λόγω επιλογή.

3.5. Άρθρο 6 («Προστασία της υγείας»). Όπως προαναφέρθηκε (σημείο 2.3 της γνωμοδότησης), η αναφορά — στο σημείο 1 του άρθρου — ότι η νομοθεσία για τα τρόφιμα βασίζεται στην ανάλυση του κινδύνου «εκτός όταν αυτό δεν είναι κατάλληλο για τις συνθήκες ή τη φύση του μέτρου» απαιτείται να διασαφηνισθεί. Η απόκλιση από μια αρχή, η οποία πιθανότατα είναι η κεφαλαιώδестη της νέας προσέγγισης, θα πρέπει να καθίσταται δυνατή μόνον υπό σαφώς προσδιοριζόμενες συνθήκες. Στο σημείο 3, η αναφορά σε «άλλους παράγοντες, όπως αρμόζει στο εκάστοτε θέμα» χρήζει επίσης διασαφήνισης/προσδιορισμού και, επιπλέον, προδικάζει την έκβαση των συζητήσεων που διεξάγονται επί του παρόντος σε διεθνή κλίμακα. Όπως επισημαίνεται και στη γνωμοδότηση της ΟΚΕ σχετικά με το Λευκό Βιβλίο για την Ασφάλεια των Τροφίμων απαιτείται να καθορισθεί ο τρόπος με τον οποίον αυτοί οι «άλλοι θεμιτοί παράγοντες», όπως το περιβάλλον, η βιωσιμότητα και η καλή μεταχείριση των ζώων, μπορούν να ληφθούν κατάλληλα υπόψη και κατά τρόπο ισορροπημένο στο πλαίσιο της πολιτικής για τα τρόφιμα, όπου η ασφάλεια αποτελεί πρωταρχικό στόχο. (βλ. σημείο 3.18 της γνωμοδότησης για το Λευκό Βιβλίο).

3.6. Άρθρο 7 («Αρχή της προφύλαξης»). Δεν είναι λογικό να μην επεξηγείται στον κανονισμό μια αρχή για την οποία έχει επιδειχθεί τόσο σημαντικό ενδιαφέρον. Επιπροσθέτως, η έννοια «επιστημονική αβεβαιότητα», από την οποία φαίνεται να εξαρτάται η αρχή της προφύλαξης, απαιτείται να καταστεί σαφέστερη. Κατά γενική ομολογία, η «επιστημονική βεβαιότητα» δεν αποτελεί ρεαλιστικό στόχο σε αυτό το πλαίσιο. Σχετικά με την αρχή της προφύλαξης η ΟΚΕ παραπέμπει στη σχετική γνωμοδότησή της, η οποία υιοθετήθηκε στις 12 Ιουλίου 2000 (βλ. συμπεράσματα, σημείο 14.2)⁽²⁾.

3.7. Άρθρο 8 («Προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών»). Η ΟΚΕ συμμερίζεται μεν τις βασικές ανησυχίες που εκφράζει η Επιτροπή στο εν λόγω άρθρο, αλλά κρίνει σκόπιμο τον

(1) ΕΕ C 14 της 16.1.2001.

(2) ΕΕ C 268 της 19.9.2000.

ενδεδειγμένο προσδιορισμό του τρόπου κατά τον οποίο είναι δυνατόν να εξασφαλισθεί ότι η επισήμανση, η διαφήμιση και η παρουσίαση των τροφίμων δεν θα παραπλανούν τους καταναλωτές. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι οι ανάγκες των καταναλωτών όσον αφορά την επισήμανση έχουν διερευνηθεί εκτενώς, ενώ τα συχνά αιτήματα περί εκ βάθρων αναθεώρησης της υφιστάμενης πολιτικής της ΕΕ στον τομέα της επισήμανσης (βλ. συμπεράσματα της Διακομματικής Ομάδας «Τρόφιμα» του ΕΚ) δεν έχουν ληφθεί υπόψη στην παρούσα πρόταση.

3.8. Άρθρο 9 («Ανιχνευσιμότητα»). Η ΟΚΕ θεωρεί ότι, επί της αρχής, η ανιχνευσιμότητα των ειδών διατροφής απαιτείται να εξασφαλισθεί σε κάθε στάδιο — ή σε διαδοχικά στάδια — από την πρωτογενή παραγωγή έως τους τελικούς καταναλωτές. Επομένως, η ΟΚΕ συνάγει ότι παραμένουν ακόμη αναπάντητα αρκετά ερωτήματα σχετικά τόσο με την πρακτική εφαρμογή της αρχής αυτής στους διάφορους κλάδους του τομέα των τροφίμων όσο και με τις οικονομικές επιπτώσεις των αντίστοιχων συστημάτων, ερωτήματα τα οποία χρήζουν διασαφήνισης.

3.9. Άρθρο 12 («Απαιτήσεις της ασφάλειας των τροφίμων»). Η επακριβής σχέση μεταξύ του κειμένου του άρθρου αυτού και της οδηγίας για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων χρήζει διασαφήνισης.

3.10. Μεταξύ του άρθρου 16 («Εισαγωγή τροφίμων στην Κοινότητα») και του άρθρου 17 («Εξαγωγή τροφίμων από την Κοινότητα»), η Επιτροπή πρέπει να εξετάσει το ενδεχόμενο να παρεμβληθεί άρθρο σχετικά με τα επονομαζόμενα «υπό διαμετακόμιση εμπορεύματα». Στο σημείο 1 του άρθρου 16, η ΟΚΕ θεωρεί ότι η έκφραση «τουλάχιστον ισοδύναμες» απαιτείται να διευκρινισθεί για την αποφυγή πολυάριθμων διαφορετικών ερμηνειών. Όσον αφορά την εξαγωγή τροφίμων και ζωοτροφών, δυνάμει του άρθρου 17, η ΟΚΕ εκτιμά ότι η εξαγωγή θα πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με τους νόμους και τους κανονισμούς της χώρας εισαγωγής και να λαμβάνονται υπόψη, ως ελάχιστη προϋπόθεση, οι συμπεφωνηθέντες κανόνες του Codex Alimentarius επί των αντίστοιχων θεμάτων, εκτός και εάν υφίστανται σοβαρές υπόνοιες ότι απειλείται η δημόσια υγεία.

3.11. Άρθρο 19 («Δημόσια Διαβούλευση»). Η ΟΚΕ εκτιμά ότι το άρθρο αυτό χρήζει επαναδιατύπωσης, ως εξής: «Απαιτείται η καθιέρωση ανοικτής και ουσιαστικής διαβούλευσης με τους ενδιαφερομένους καθ' όλα τα στάδια της σύνταξης της νομοθεσίας για τα τρόφιμα».

3.12. Άρθρο 20 («Ενημέρωση του κοινού»). Η κοινοποίηση τέτοιου είδους εν δυνάμει «ευαίσθητων» στοιχείων θα πρέπει να διέπεται πάντοτε από ακρίβεια και αντικειμενικότητα. Επίσης, στην τέταρτη σειρά του άρθρου αυτού, ευκαίαια θα ήταν να προσδιορισθεί επακριβώς τι νοείται ως «δημόσιες αρχές».

Τίτλος III: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Τροφίμων

3.13. Άρθρο 21 («Αποστολή της Υπηρεσίας»). Η ΟΚΕ επικροτεί μεν το ευρύ φάσμα της αποστολής αυτής, υπογραμμίζει όμως ότι απαιτείται να τεθούν προτεραιότητες προς όφελος

της αποτελεσματικότητας. Κατά την ΟΚΕ, είναι αναγκαίο να προσδιορισθούν και να οριοθετηθούν σαφώς τα καθήκοντα και οι αρμοδιότητες της ΕΥΤ, αλλά και να αποφευχθεί η επέκταση των αρμοδιοτήτων της σε τομείς οι οποίοι θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο τη βασική αποστολή της.

3.13.1. Η ΟΚΕ, συμπορευόμενη με τη γνωμοδότησή της επί του Λευκού Βιβλίου, επικροτεί μεν την ενσωμάτωση της διατροφής ως αναπόσπαστο τμήμα της αποστολής της ΕΥΤ, αλλά ευελπιστεί ότι θα τεθούν σαφή όρια όσον αφορά την αρμοδιότητα της ΕΥΤ, κατά τρόπο ώστε να περιορίζεται σε επιστημονικά ζητήματα και να εστιάζεται στην ασφάλεια των τροφίμων, ενώ τα προγράμματα για την προαγωγή της υγείας και άλλα συναφή θέματα κρίνεται σκόπιμο να εξακολουθήσουν να εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Επιτροπής και των εξειδικευμένων υπηρεσιών της.

3.13.2. Απαιτείται περαιτέρω διασαφήνιση όσον αφορά την υπευθυνότητα της ΕΥΤ διότι, κατά το σχέδιο κανονισμού και σε τελική ανάλυση, η ΕΥΤ φαίνεται να υποχρεούται να λογοδοτεί μόνον στην Επιτροπή. Τούτο δεν συμπορεύεται με την άποψη που υποστήριξε η ΟΚΕ στη γνωμοδότησή της σχετικά με το Λευκό Βιβλίο, σύμφωνα με την οποία η ΕΥΤ πρέπει να καταστεί επίσης υπεύθυνη έναντι του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των κρατών μελών (βλ. σημείο 3.17 της γνωμοδότησης για το Λευκό Βιβλίο).

3.13.3. Στο σημείο 3, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων στον τομέα των τροφίμων, η ΟΚΕ προτείνει να ζητείται η γνώμη της ΕΥΤ προκειμένου να ελέγχει το επιστημονικό σκεπτικό και την αλληλουχία των προτάσεων κατά τη στιγμή της εισαγωγής τους στην εν λόγω διαδικασία και πριν από την τελική έγκρισή τους, με στόχο την επίσημη αναγνώριση των γνωμοδοτήσεων της ΕΥΤ και του ρόλου της επιστήμης κατά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων.

3.14. Άρθρο 22 («Καθήκοντα της Υπηρεσίας»). Η ΟΚΕ θεωρεί ότι συμπεριλαμβάνεται στα «κοινοτικά όργανα» που αναφέρονται στο σημείο α). Σύμφωνα με το σημείο λ), σε συνδυασμό με το άρθρο 39 («Επικοινωνία»), η ΕΥΤ παρέχει στο κοινό άμεση πληροφόρηση όσον αφορά την αξιολόγηση του κινδύνου σε ένα δεδομένο θέμα, ενώ οι Διαχειριστές Κινδύνου γνωστοποιούν τα νομοθετικά και λοιπά μέτρα που ελήφθησαν για το ίδιο θέμα. Τούτο εγείρει καίρια ερωτήματα σχετικά με τα μέσα και την αποτελεσματικότητα των κοινοποιήσεων της ΕΥΤ, γεγονός το οποίο θα μπορούσε να πλήξει την αξιοπιστία της έναντι του κοινού και, συνεπώς, τις πιθανότητες επιτυχίας της. Η ΕΥΤ οφείλει να εμπνέει σεβασμό ως προς την πληρότητα των επιστημονικών της μέσων, τη σύνεση των αποφάσεών της και την ταχεία ανταπόκρισή της για την αντιμετώπιση καταστάσεων εκτάκτου ανάγκης. Απαιτείται, δε, να κερδίσει την εμπιστοσύνη των καταναλωτών χρησιμοποιώντας τα υφιστάμενα μέσα μαζικής ενημέρωσης, ενώ η ύπαρξη μιας και μοναδικής έγκυρης πηγής πληροφόρησης έχει ζωτική σημασία προκειμένου να αποκομισθούν τα μέγιστα δυνατά οφέλη.

3.15. Άρθρο 23 («Όργανα της Υπηρεσίας»). Η ΟΚΕ θεωρεί ότι η αλλαγή της ορολογίας για τα επιστημονικά όργανα στο σημείο δ) ενδέχεται να προκαλέσει σύγχυση στους χρήστες ή να θεωρηθεί ως μείωση του κύρους τους και της ικανότητάς τους να παρέχουν κατάλληλη τεχνικοεπιστημονική υποστήριξη μακροπρόθεσμα.

3.16. Άρθρο 24 («Διοικητικό Συμβούλιο»). Απαιτείται διασαφήνιση της δυναμικής σύνθεσης και των διαδικασιών/κριτηρίων που θα χρησιμοποιηθούν για την επιλογή των υποψηφίων. Όπως ήδη προαναφέρθηκε, η ΟΚΕ επιθυμεί να τονίσει την ανάγκη συμμετοχής στο Διοικητικό Συμβούλιο φορέων του πρωτογενούς, του δευτερογενούς και του τριτογενούς τομέα των τροφίμων, κατά τρόπο ώστε να προβληθεί περαιτέρω η ολοκληρωμένη προσέγγιση στην τροφική αλυσίδα (βλ. σημείο 1.7 της γνωμοδότησης). Η ΟΚΕ εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι δεν γίνεται μνεία ούτε στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή ούτε στην Επιτροπή των Περιφερειών, παρότι έχουν αποδείξει αμφότερες ότι η συνεισφορά τους επί θεμάτων που άπτονται της ασφάλειας των τροφίμων είναι πολύτιμη. Υπό αυτό το πρίσμα, η ΟΚΕ εφιστά την προσοχή στο σημείο 7 παράγραφος 3, όπως επισημάνθηκε ήδη στο σημείο 2.8 της γνωμοδότησης.

3.17. Άρθρο 26 («Συμβουλευτικό Σώμα») σημείο 6 και άρθρο 27 («Επιστημονική επιτροπή και επιστημονικές ομάδες») σημείο 8. Η συμμετοχή της Επιτροπής (Διαχειριστής Κινδύνου) στις συνεδριάσεις του Συμβουλευτικού Σώματος, (καθώς και της επιστημονικής επιτροπής, των επιστημονικών ομάδων και των ομάδων εργασίας που προβλέπονται δυνάμει του άρθρου 27) πρέπει να αντικατοπτρίζει υπερισχύουσα αποφασιστικότητα έναντι του στόχου της διατήρησης σαφούς διάκρισης μεταξύ Αξιολόγησης του Κινδύνου και Διαχείρισης του Κινδύνου· για το σκοπό αυτό, ενδείκνυται η ενίσχυση του σημείου 8 του ίδιου άρθρου. Στο σημείο 1, κρίνεται σκόπιμο να προβλεφθεί η αναπλήρωση των εκπροσώπων. Είναι δύσκολο να φαντασθεί κανείς πως μπορεί ένας μόνον εκπρόσωπος να εξασφαλίσει την ενδεδειγμένη αμφίδρομη επικοινωνία και την ανάμειξη του ευρύτερου δυνατού εθνικού δικτύου.

3.18. Άρθρο 27 («Επιστημονική επιτροπή και επιστημονικές ομάδες»). Η ΟΚΕ θα ήθελε να εξετασθεί το ενδεχόμενο σύστασης ειδικών ομάδων (Task Forces) επί συγκεκριμένων θεμάτων τα οποία δεν εμπίπτουν σαφώς στην αρμοδιότητα κάποιας από τις προβλεπόμενες επιστημονικές ομάδες. Επιπλέον, προτείνεται να συμπεριληφθεί στο άρθρο αυτό η δυνατότητα διοργάνωσης ακροάσεων και να καταστούν οι ονομασίες των ομάδων πιο ευπροσάρμοστες, κατά τρόπο ώστε να επεκταθούν και σε θέματα όπως η ρύπανση στην τροφική αλυσίδα και η τροφική δυσανεξία. Η ΟΚΕ τονίζει, επίσης, ότι είναι απαραίτητο να προβλεφθεί άλλη μία επιστημονική ομάδα για το ευαίσθητο ζήτημα των παραδοσιακών προϊόντων και της ασφάλειας των τροφίμων.

3.19. Άρθρο 28 («Επιστημονικές γνώμες»). Τίθεται θέμα όσον αφορά το πως και από ποιον λαμβάνονται οι αποφάσεις για τον καθορισμό της παροχής προτεραιότητας μεταξύ των πολυάριθμων γνώμων που καλείται να εκφέρει η ΕΥΤ.

3.20. Άρθρο 29 («Αλληλοσυγκρουόμενες επιστημονικές γνώμες»). Το σημείο 3 αφήνει να εννοηθεί ότι, σε περίπτωση σύγκρουσης μεταξύ των Αξιολογητών του Κινδύνου, η τελική απόφαση σχετικά με την αξιολόγηση του κινδύνου λαμβάνεται από τον Διαχειριστή του Κινδύνου. Ασφαλώς, όπως αναφέρθηκε ήδη στο σημείο 2.10, τελικός διατητής σε ανάλογες περιπτώσεις ενδείκνυται να είναι η ΕΥΤ. Το σημείο 4 δεν δίδει λύση για το ενδεχόμενο τέτοιου είδους σύγκρουσης και, άρα, χρήζει περαιτέρω διασαφήνισης.

3.21. Άρθρο 32 («Συλλογή δεδομένων»). Η ΟΚΕ εκτιμά ότι είναι σκόπιμο να συμπεριληφθεί μεταξύ των οργάνων — που αναφέρονται στο σημείο 6 — στα οποία η ΕΥΤ προβλέπεται να κοινοποιεί τα αποτελέσματα του έργου της στον τομέα της συλλογής δεδομένων.

3.22. Άρθρο 33 («Προσδιορισμός των αναδυόμενων κινδύνων»). Η ΟΚΕ θεωρεί ότι πρέπει να συμπεριληφθεί μεταξύ των οργάνων που ενημερώνονται σε περίπτωση αναδυόμενων κινδύνων.

3.23. Άρθρο 34 («Σύστημα ταχείας ειδοποίησης»). Η ΟΚΕ γνωρίζει την ανησυχία αρκετών κρατών μελών έναντι της διαχείρισης του συστήματος ταχείας ειδοποίησης από την ΕΥΤ. Κρίνεται σκόπιμο να καταστεί απολύτως σαφές πως νοείται η «καθημερινή διαχείριση» του συστήματος αυτού και ποιος είναι ο συγκεκριμένος ρόλος της Επιτροπής και της ΕΥΤ.

3.24. Άρθρο 41 («Καταναλωτές και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη»). Η ΟΚΕ σημειώνει το γεγονός ότι η Επιτροπή συμπεριλαμβάνει στη σύστασή της τον διάλογο με τους καταναλωτές και τα άλλα ενδιαφερόμενα μέρη και ελπίζει να μπορέσει να βελτιωθεί το τελικό κείμενο με την προσθήκη της αναφοράς ότι ο διάλογος διασφαλίζεται με όλους τους εμπλεκόμενους στην τροφική αλυσίδα.

3.25. Άρθρο 42 («Έγκριση του προϋπολογισμού της Υπηρεσίας») σε συνδυασμό με το άρθρο 44 («Τέλη που εισπράττει η Υπηρεσία»). Η ΟΚΕ εκτιμά ότι η χρησιμοποιούμενη ορολογία σε ορισμένες γλώσσες χρήζει τροποποίησης, προκειμένου να καταστεί σαφές ότι δεν πρόκειται για φόρους ή δασμούς αλλά για το κόστος των παρεχομένων υπηρεσιών. Απαιτείται να διασφαλισθεί ότι τα τέλη που εισπράττει η Υπηρεσία για τις υπηρεσίες που παρέχει δεν θα θέσουν σε κίνδυνο την ανεξαρτησία και την αντικειμενικότητά της. Η ΟΚΕ ζητεί να προσδιορισθεί για ποιές υπηρεσίες της ΕΥΤ ενδέχεται να εισπράττονται τέλη.

3.26. Άρθρο 48 («Συμμετοχή τρίτων χωρών»). Η ΟΚΕ εκτιμά ότι, λόγω της επικείμενου χαρακτήρα και της καθοριστικής σημασίας του θέματος αυτού, οι προτεινόμενοι κανόνες θα πρέπει να συγκεκριμενοποιηθούν περισσότερο και επί του πρακτέου.

Τίτλος IV: Σύστημα Ταχείας Ειδοποίησης, Διαχείριση Κρίσεων και Καταστάσεις Έκτακτης Ανάγκης

3.27. Άρθρο 53 («Μονάδα κρίσης»). Η ΟΚΕ εκτιμά ότι ο ρόλος της μονάδας κρίσης στο εν λόγω άρθρο εστιάζεται υπερβολικά στη διαχείριση κρίσεων αφότου εμφανισθούν, χωρίς να γίνεται αναφορά σε αυτό που κατά την ΟΚΕ είναι πολύ σημαντικότερο, δηλαδή στην πρόληψη των κρίσεων. Κατά συνέπεια, η μονάδα κρίσης δεν θα πρέπει να συγκροτείται αποκλειστικά και μόνον όποτε προκύπτει μία κρίση, αλλά να αποτελεί μόνιμο σώμα με αποστολή την αποτροπή ενδεχόμενων κρίσεων και να ενισχύεται με πρόσθετο προσωπικό και πόρους αμέσως μόλις μία κρίση κάνει την εμφάνισή της.

Τίτλος V: Διαδικασίες και τελικές διατάξεις

3.28. Άρθρο 59 («Διαδικασία διαμεσολάβησης»). Το Άρθρο αυτό φαίνεται να εισαγάγει μια ειδική διαδικασία για καταγγελίες στον τομέα των ελευθέρων συναλλαγών που άπτονται της ασφάλειας των τροφίμων. Η ΟΚΕ δεν είναι πεπεισμένη για την αναγκαιότητα της εν λόγω διαδικασίας και διερωτάται μήπως θα ήταν σκοπιμότερο να τροποποιηθεί στο σύνολό της.

3.29. Άρθρο 60 («Αξιολόγηση»). Στη δεύτερη παράγραφο του σημείου 1 του άρθρου 60 αναφέρεται ότι το Διοικητικό Συμβούλιο εξετάζει τα συμπεράσματα της αξιολόγησης και κατόπιν, εφόσον είναι αναγκαίο, εκδίδει συστάσεις προς την Επιτροπή σχετικά με αλλαγές στην Υπηρεσία και στις μεθόδους εργασίας της. Έπειτα από ενδελεχή αξιολόγηση των συμπερασμάτων, δεν θα ήταν προτιμότερο να αποφασίζει το ίδιο το Διοικητικό Συμβούλιο για την ανάληψη δράσεως; Η υφιστάμενη διατύπωση αφήνει να εννοηθεί ότι η ΕΥΤ αποτελεί κατ' ουσίαν απλώς και μόνον άλλο ένα τμήμα της Επιτροπής. Η ΟΚΕ θεωρεί σκόπιμη, αφενός, την υποβολή της προαναφερθείσας έκθεσης αξιολόγησης και στα υπόλοιπα όργανα της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένης και της ΟΚΕ, και, αφετέρου, τη συνεκτίμηση των παρατηρήσεών τους στα οριστικά συμπεράσματα.

3.30. Άρθρο 62 («Αρμοδιότητες του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Αξιολόγησης Φαρμακευτικών Προϊόντων»). Παρότι στο εν λόγω άρθρο αναφέρεται ότι «ο παρών κανονισμός δεν θίγει τις αρμοδιότητες που έχουν ανατεθεί στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Αξιολόγησης Φαρμακευτικών Προϊόντων», η ΟΚΕ επιθυμεί να επισημάνει, όπως έπραξε ήδη στη γνωμοδότησή της για το Λευκό Βιβλίο [βλ. σημείο 3.17 γ) της γνωμοδότησης], ότι η σχέση της ΕΥΤ με τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Αξιολόγησης Φαρμακευτικών Προϊόντων θα αποδειχθεί εξαιρετικά σημαντική, ιδίως στην περίπτωση αμφιλεγόμενων προϊόντων όπου ενδέχεται να είναι δύσκολο να καθορισθεί εάν ένα προϊόν είναι είδος διατροφής ή φάρμακο. Η εκτενέστερη επεξήγηση του τρόπου κατά τον οποίο θα αναπτυχθεί έμπρακτα αυτή η σχέση θεωρείται θεμιτό αίτημα. Υπό το ίδιο πρίσμα, η ΟΚΕ εκτιμά ότι απαιτείται να αφιερωθεί ειδικό άρθρο στη σχέση της ΕΥΤ με το Γραφείο Τροφίμων και Κτηνιατρικών Θεμάτων του Δουβλίνου (ΓΤΚΘ).

4. Συμπεράσματα

4.1. Όπως προαναφέρθηκε, η ΟΚΕ αναγνωρίζει τη μείζονα προσπάθεια που κατέβαλε η Επιτροπή για την προετοιμασία της παρούσας πρότασης, γεγονός το οποίο καταδεικνύει την εξέχουσα

σημασία που αποδίδει στην ασφάλεια των τροφίμων. Η εισαγωγή ενός άρτιου σχεδίου, με βελτιωμένες διαρθρώσεις, το οποίο εκτείνεται σε ολόκληρη την τροφική αλυσίδα και βασίζεται στις αρχές της ευρύτητας πνεύματος, της αρτιότητας και της διαφάνειας δεν μπορεί παρά να επικροτηθεί.

4.2. Εντούτοις, η αοριστία ορισμένων άρθρων και αρχών, η ανακολουθία μεταξύ διαφόρων τμημάτων του κειμένου, καθώς και η ασάφεια ως προς την επακριβή κατανομή διαφόρων αρμοδιοτήτων χρήζουν περαιτέρω επεξεργασίας για την επίτευξη των στόχων του κανονισμού.

4.3. Ο κανονισμός θα πρέπει πρωτίστως να σκιαγραφεί τις δυνατότητες ανάληψης απτής δράσης. Η πραγματική πρόκληση συνίσταται στη βελτίωση της κατάστασης εν συγκρίσει προς το παρελθόν, καθώς και στην ενδυνάμωση της εμπιστοσύνης έναντι του συνόλου της τροφικής αλυσίδας. Η ΟΚΕ προτίθεται να παρακολουθεί τις μελλοντικές εξελίξεις, με στόχο να διασφαλίσει την κατ' εξοχήν εστίαση των εξελίξεων επί θεμάτων ασφαλείας των τροφίμων στα αποτελέσματα και στα μέτρα πρόληψης ως εκ τούτου, προβλέπει την καθιέρωση ad hoc αξιολόγησης των εξελίξεων στο συγκεκριμένο τομέα, ανά τακτά χρονικά διαστήματα, για την εξασφάλιση της συνοχής και του διαλόγου επί των εν λόγω θεμάτων.

4.4. Για την αξιολόγηση της προόδου στον τομέα της ασφαλείας των τροφίμων, καθώς και του εάν και κατά πόσον το νέο σύστημα ανταποκρίνεται στις προσδοκίες του, η ΟΚΕ υπογραμμίζει την ανάγκη καθιέρωσης κριτηρίων αξιολόγησης, όπως η αύξηση/μείωση της εμπιστοσύνης των καταναλωτών, η εμφάνιση και η αντιμετώπιση κρίσεων στον τομέα της διατροφής, η στενότερη συνεργασία μεταξύ των ενδιαφερομένων, κ.λπ.

4.5. Εφόσον υφίσταται καθολική συναίνεση όσον αφορά το σημαντικό ρόλο της μελλοντικής ΕΥΤ, η ΟΚΕ θεωρεί λογική απόρροια την ανάθεση στην ΕΥΤ ρόλου κατά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων για τα τρόφιμα, με αποστολή τη διασφάλιση επιστημονικής λογικής ακολουθίας, την πάγια τήρηση ουδέτερης στάσης και την ορθολογική διάκριση μεταξύ Αξιολόγησης του Κινδύνου και Διαχείρισης του Κινδύνου. Η ΟΚΕ προτίθεται να συνεισφέρει στη μετουσίωση αυτής της αφηρημένης έννοιας σε απτά σχέδια και προτείνει τη σύσταση κοινής ομάδας εργασίας επί του θέματος με τη συμμετοχή όλων των άλλων ευρωπαϊκών οργάνων και των ενδιαφερομένων μερών.

Βρυξέλλες, 28 Μαρτίου 2001.

Ο Πρόεδρος

της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Göke FRERICHS

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

στη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Απορριφθείσες τροπολογίες

Η ακόλουθη τροπολογία, η οποία έλαβε τουλάχιστον το ένα τέταρτο των ψήφων, απερρίφθη κατά τη συζήτηση.

Σημείο 3.8

Να προστεθεί στο τέλος:

«Ενδείκνυται εξάλλου, ανάλογα εάν τα προϊόντα προορίζονται για τη διατροφή των ανθρώπων ή των ζώων, να καθοριστούν τα μέγιστα όρια για τις ουσίες ή τα συστατικά που περιέχουν, ούτως ώστε το σύστημα της ανιχνευσιμότητας να καταστεί εφικτό και λειτουργικό κυρίως για τις ΜΜΕ.»

Αιτιολογία

Η προτεινόμενη διατύπωση επιτρέπει την λογική ερμηνεία της αρχής της ανιχνευσιμότητας, εφόσον με τον καθορισμό των μέγιστων ορίων για τις ουσίες συγκεκριμένων τυπολογιών προϊόντων, θα μπορούν οι επιχειρηματίες να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους.

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 24, ψήφοι κατά: 63, αποχές: 3.
